

HATÁRTALANUL!

Kirándulás a Felvidékre 2019

"A folyók folynak, sorra utat vájnak ..." - A víz felszínformáló ereje a Kárpátokban - Rákóczi

Igazán jól kezdődött a tanév a hetedikesek számára: tavasszal beadott pályázatunk nyert, így egy hetes felvidéki kirándulást tehetünk Szlovákia keleti részére.

A tanulmányi kirándulás fő témája a víz felszínformáló ereje a Kárpátokban. Emellett – mivel útvonalunkhoz tökéletesen illeszkedett – megismerkedtünk II. Rákóczi Ferenc életének fontos állomásaival is.

Utazásunk költségeit – szállás, utazás, étkezés, belépők - a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. állta.

Az indulás – szeptember 9. - előtt még rengeteg tennivaló akadt. A hetedikesek még nem sokat tudtak ennek a vidéknek földrajzáról, történelméről, lakóiról. A kirándulás előtti héten két órát szántunk rá, hogy csoportmunkában megismerkedjenek mindezzel.

A csoportok a kirándulás teljes időtartama alatt egymással versengve, feladatok megoldása közben, önállóan ismerkedtek meg a sok látnivalóval. Szándékosan mondtunk le az idegenvezető szolgáltatásairól. Ha idegenvezető mesél a gyerekeknek a nevezetességekről, arra többnyire 4-5 gyerek figyel, a többi figyelme elkalandozik, esetleg rendetlenkedni is kezdenek. A csoportos és önálló feladatmegoldás lekötötte őket, az önállóság önbizalmat adott nekik, az elsajátított ismeretek pedig maradandóbbnak bizonyultak. A fegyelem is erősebb volt, mert így, felnőtt folyamatos felügyelete nélkül az idegen városokban, sokkal inkább tudatában voltak felelősségüknek: ők most Magyarországot képviselik, ennek megfelelően kell viselkedniük is.

A kirándulás szeptember 9-től 13-ig – hétfőtől péntekig - tartott. Az első napot lényegében az utazás töltötte ki, két fontos megállóval.

Sárospatakon megnéztük a Rákócziak ősi fészket, a várat, ahonnan birtokaikat irányították. Két tanuló rövid kiselőadása után a csoportok egy totót töltöttek ki, egészen jó eredménnyel.

Borsiban megkoszorúztuk Rákóczi szülőháza előtt álló mellszobrot és meghallgattuk a ház gondnokának előadását a Rákóczi-családról, majd a Himnusz eléneklése után indultunk tovább szálláshelyünkre.

Szállásunk Kassa mellett volt, Kassabélán.

A következő napot Kassa megismerésének szenteltük. A csoportok kaptak egy térképet a belvárosról, hozzá egy feladatlapot, ami nemcsak feladatokat, hanem érdekes és fontos információkat is tartalmazott a város nevezetességeiről. A város különböző pontjairól indulva, kaptak két órát arra, hogy felkeressék a látnivalókat és kiderítsék a hiányzó információkat. Az megadott idő elteltével az előzetesen megadott találkozási ponton összeszedtük a feladatlapokat. Megebédeltünk, majd ebéd után közösen is felkerestük a számunkra legfontosabb nevezetességeket: az Erzsébet dómot, a Miklós-börtönt és a Rodostói házat.

Az Erzsébet dóm kriptájában megkoszorúztuk Rákóczi sírját, majd a Himnusz eléneklése után következett a Miklós-börtön és a Rodostói ház. Idegenvezető mutatta be mindkét emlékhelyet, így a csoportokat figyelmeztettük: este kapnak egy totót mindarról, amit itt láthattak-hallhattak. Így elértük, hogy mindenki figyelmesen hallgatta az idegenvezetőt és igyekezett minél több információt összeszedni.

Másnap indultunk tovább. Tulajdonképpen úticélunk a Hernád-áttörés volt, pontosabban Podlesok település, ahol a túránkat megkezdtük.

Előtte azonban sort kerítettünk két nagyon híres városra is: Eperjes és Lőcse nem maradhatott ki az úti programból. Eperjesen egy közös városnézést tettünk, felkerestük a főtér legszebb épületét, a Rákóczi-házat. Lőcsét hasonlóképpen fedezték fel a gyerekek, mint Kassát. A bájos kisváros kevesebb időt követelt magának a csoportoktól, így még egy gyors fagyizásra is volt idő.

Délután pedig bevettük magunkat a Hernád szurdokába. Túránk Podlesoktól a Tamásfalvi malomig tartott. Nagy élvezettel jártuk a folyó menti keskeny ösvényeket, izgatottan várva, mikor következik olyan szakasz, ahol út már nincsen, csak rostélyokon lépdelve haladhatunk tovább. Közben saját szemünkkel tapasztalhattuk

meg mindazt, amit az előkészítő órán a víz felszínformáló erejéről tanultunk. A kirándulás végi értékelés megmutatta, hogy a gyerekeknek az egész kirándulás alatt ez a program pont tetszett a legjobban.

A fáradtságnak köszönhetően nyugodt éjszakát tölthettünk el Iglón.

A negyedik nap két barlangot is tartogatott számunkra.

Első állomásunk a dobsinai jégbarlang volt. Az előző napi túra után meglehetősen megerőltetést jelentett felmászni a barlanghoz, de az izgalom mégis gyors tempót diktált. A jég világa nagyon hideg volt ugyan, de vitathatatlanul nagy élmény volt. A víz itt másfajta, de ugyanolyan érdekes munkát végzett, mint a Hernád-áttörésben.

Továbbutazva a mártonházai aragonit-barlanghoz, sajnálattal tapasztaltuk, hogy lekéstük az aznapi utolsó vezetést. Ebbe a barlangba csak naponta négy alkalommal engednek be csoportokat, mi pedig hiába érkeztünk nyitvatartási időben, már nem mehettünk be. De szerencsére rögtön másnap reggelre kaptunk időpontot, így nem maradtunk le a látványosságról. A mindenféle színben pompázó kristályok, a márvánnyá tömörödött mészkő csodálatos látványt nyújtott.

Mivel a barlang az utolsó napra csúszott, aznapra maradt egy kis időnk. Beiktattunk egy közeli nevezetességet: a betléri Andrassy-kastélyt. Különleges a maga nemében, ugyanis a teljes berendezése eredeti. Hűen tükrözi a valamikor nemesi életmódot, elbűvölve a gyerekeket és felnőtteket egyaránt.

Szállásunk az utolsó napon Várhosszúréten volt. A vacsora után a csoportok összeültek még egy utolsó erőpróbára: villámkérdések következtek az aznapi látványokról. Öröm volt nézni az érdeklődést és izgatottságot, pedig este kilenckor ez már nem várható el egy 13 évesőtől.

Az utolsó napunkon, a reggeli barlanglátogatás után még egy túra következett. A szádelői völgy bejárása. Sajnos a váratlanul ide került reggeli program miatt a hegyre nem tudtunk felmászni, de bejártuk a völgyben húzódó csodálatos túraútvonal jelentős részét. A szurdokvölgy egy barlangrendszer beomlása folytán keletkezett, ami gyakori jelenség a karsztban. Ilyenformán összefoglalója volt mindannak, amit utunk során megtapasztaltunk: barlangok és szurdokok világának.

A hazautazás szerencsére eseménytelenül zajlott.

A kirándulás utáni héten tartottuk meg az értékelő órát. A csoportok összefoglaló, térképes feladatokat kaptak, és örömmel állapítottuk meg: szinte minden csoport elsajátította a kirándulás során elvárt tudást. Tisztában voltak azzal, miért található most ez a magyarlakta vidék Szlovákiában, hogyan alakultak ki a csodálatos természeti látványosságok, milyen szerepet játszott ez a vidék II. Rákóczi Ferenc életében. Az kirándulásról kitöltött értékelőlapon a megvalósított programok 4-5 pontot kaptak.

Mindezzel a tudással felfegyverkezve indulhattunk a témanap lebonyolításának.

A témanapot szeptember 20-án tartottuk. Az egész felső tagozatot megmozgató rendezvény sok előkészítő munkálattal igényelt, a sok programnak köszönhetően.

A nap a tornateremben indult, ahol az iskola diákjai megnézték a hetedikesek által készített Power-Point bemutatót a kirándulásról. Itt történt meg a kirándulás alatti csoportverseny ünnepélyes eredményhirdetése és a díjak átadása is.

Utána a program több helyszínen folytatódott.

Meghívtuk testvériskolánk, a féli (Tomasov) magyar tanítási nyelvű iskola diákcsoportját is, akikkel izgalmas kézilabda-mérkőzést játszottunk.

Eközben egy diákcsoport a tornateremben felvidéki táncokat tanult egy volt diákunk irányításával.

Voltak, akiket jobban érdekelt a képzőművészet: ők kisebb csoportokban plakátokat készítettek, melyek témája Rákóczi volt.

Végül pedig a számítástechnika teremben online vetélkedő folyt, melynek témája természetesen szintén Rákóczi volt.

A napot egy közösen elfogyasztott felvidéki ebéd zárta.

Mindannyiunk véleményét fogalmazta meg egy hetedikes kislány az ebéd után: milyen kár, hogy jövőre ezt nem ismételtük meg!

